

Officerer stilles til Raadighed, og det kan man jo forresten ikke engang forlange; der staar jo kun i Børnpligtsloven, at de kunne være tilstede ved Sessjonerne. Hvorvidt det i denne Henseende vil være muligt for Krigsministeriet at gjøre Noget, sigtende til, at de samme Personer blive brugte flere Aar itræk, veed jeg ialtfald ikke. Det maa Krigsministeriet om, naar den Tid kommer, da de skulle udnævnes. Det er de Foranstaltninger, som de stedfundne Overveielser have ledet til at foreslaa, og som jeg antager ville blive godkjendte af begge Ministerier og derfor ogsaa ville udgaa i Befjendtgjærelsen og Anordningerne. Men jeg vil dog allerede nu sige, at jeg just ikke tror, man skal bygge altfor overordentlig store Forventninger paa, hvad Resultaterne heraf ville blive. Det maa jo antages, at de nok ville hjælpe noget, og jeg ser heller ikke, at det er muligt at gjøre Andet; men jeg tror paa den anden Side, at man maa noget advare imod at knytte for store Forventninger til Resultaterne deraf. Jeg skal f. Ex. blot anføre det, at jeg blev selv ikke lidt forbauset ved at høre, at den Forandring af Spøidemaal fra 61" til 60" vilde, naar man gjennemgaar Indberetningen fra Sessjonernes sidste Aar, ikke have Andet eller Mere tilfølgende, end at omtrent et hundrede og nogleogfirs mere i hele Landet vilde blive befundne tjenstdygtige. Det forbausede mig, fordi jeg efter, hvad der er meddelt mig fra flere Sider, havde troet, at denne Nebstættelse af Spøidemaallet vilde kunne give en meget betydelig større Virkning. Hvad angaar de andre Regler, er det ikke muligt af de foreliggende Oplysninger at danne sig en bestemt Forestilling om, hvilken Indflydelse de ville have. Det er naturligvis umuligt at sige, hvilken Indflydelse det vil have, at det faste Bryttmaal opgives og skal erstattes ved et Skjøn i de individuelle Tilfælde. Det kan man ikke sige forud paa de foreliggende statistiske Oplysninger, men jeg tror, at den Forandring heller ikke vil have nogen synnerlig stor Betydning. Hvad endelig angaar den 3die Ring, at man ikke ubetinget paa Sessjonerne skal kassere Folk eller erklære dem for Militærarbejdere, fordi de ikke ere tjenstdygtige til Infanteriet, er det muligt, at det kan have noget større Indflydelse, men noget Bestemt i saa Henseende tør jeg ikke sige. Denne store Medgang, som har fundet Sted i Bestemmelsen af Tjenstdygtigheden, tvivler jeg slet ikke paa er foranlediget ved en noget større Kræfthed, eller hvad man vil kalde det, fra Sessjonernes Side i Henseende til Tjenstdygtighed. Men det kan ogsaa være, at man ikke kan udelukke den Mulighed, at det ogsaa hænger sammen med, at den legemlige Duellighed og Sundhed er noget i Medgang i Befolkningen baade her og andre Steder, og dernæst er der jo ogsaa det andet Moment, som ganske sikkert yttres sin Indflydelse, det er den Udvikling

Lægevidenskabten i det Hele taget har havt, og som gjør, at man er istand til med meget større Bestemthed og Skarphed at efterspore og konstatere Legemsfeil, end man i ældre Tider var istand til. Der er jo visse Legemsfeil, som spille en ikke ubetydelig Rolle, hvor en omhyggelig Undersøgelse eller idetmindste en Undersøgelse, som Lægevidenskabten fæster større Lid til, og som er bleven anvendt i de senere Aar, har havt et meget stort Antal Kaskationer tilfølgende; dette er f. Ex. Tilfældet med Dienvaghed. Som sagt, disse Foranstaltninger, jeg her har tilladt mig at nævne, ville blive trufne, den sidste, nemlig en Sammentræden af Sessjonens Medlemmer her i Kjøbenhavn, naturligvis kun under Forudsætning af, at de fornødne Penge blive bevilgede paa Finantsloven, og jeg antager, at de ville faae nogen Virkning; men jeg tror paa den anden Side, som jeg før bemærkede, at man ikke maa danne sig altfor store Forestillinger om den Indflydelse, de ville faae. Andet end disse Foranstaltninger ser jeg ialtfald ikke, at der fra Justitsministeriets Side kan være Tale om at træffe. Det er jo, som sagt, ganske vist i sin Orden, at Ingen, der i Virkeligheden er tjenstdygtig, bliver udelukket fra at benyttes det finder jeg fuldtommen i sin Orden, og det vil jeg ogsaa principielt stræbe hen til kan ske; men paa den anden Side maa man jo ogsaa vogte sig for at gaa til den modsatte Yderlighed og udøve et stærkt Tryk i Retning af at tage alt Muligt med, som nogenlunde kan gaa. Det tror jeg ogsaa kan have sin Betænknelighed ikke blot for Armeen, men ogsaa for Befolkningen. Der er jo nemlig mange Legemsfeil og Mangler af den Natur, at de ligefrem kunne forværres betydeligt ved, at de Paagjældende benyttes til militær Uddannelse og Tjeneste, og de Paagjældendes Hælder kræver i høi Grad, at de ikke ledfindig udskrives, naar de virkelig maa siges at lide af saadanne Feil eller Mangler. I det jeg altsaa med Hensyn til selve det egentlige Spørgsmaal, som Interpellationen dreier sig om, kan henvisse til den trykte Ministerialtidende, tror jeg nu at have angivet tilstrækkeligt, hvilke Foranstaltninger der har været under Overveielse, og hvilke man har besluttet sig til at træffe.

Forespørgeren (N. P. Jensen): Jeg har ikke anket over, at den ærede Justitsminister har fremsat Overfigten i Ministerialtidenden. Ivertimod, jeg vil meget gjerne udtale min Tak til den ærede Minister, forsaavidt han derigjennem har givet os et Middel til at se klart paa Ringen. Mine Udtalelser gif ud paa, at det forekom mig besynderligt, at Overfigten er kommen saa sent. Vi kunde vist allerede have havt disse Oplysninger i December Maaned, da Anmeldelsen af min Forespørgsel fandt Sted. Min Forespørgsel angaar ikke Fremtiden, men en Opjørelse med Hensyn til Fortiden, og jeg skal derfor ikke komme